

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/48/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512010681
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikuš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1512010681.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Mikuša a členov senátu JUDr. Ľudmily Králikovej a JUDr. Denisy Mészárosovej v trestnej veci obžalovaného Y. L., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/119/2012 zo dňa 27.11.2012, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. júna 2013 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku súd u obžalovaného

Y. L., nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom Z.,
T. 4

u p ú š ť a

podľa § 44 Tr. zákona od uloženia súhrnného trestu, vzhľadom na trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 6T/39/2013 zo dňa 29.05.2013, právoplatného dňa 11.06.2013, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T 119/2012 zo dňa 27.11.2012 bol obžalovaný Y. L. uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že napriek trestnému rozkazu sudkyne pre prípravné konanie Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0T 71/2012 zo dňa 25.03.2012, právoplatný dňa 25.03.2012, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a napriek výzve sudkyne pre prípravné konanie Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0T 71/2012 zo dňa 25.03.2012 na nastúpenie do výkonu trestu najneskoršie v priebehu dňa 23.04.2012, ktorú osobne prevzal dňa 25.03.2012, v stanovenej lehote, t.j. v období od 25.03.2012 od 23.04.2012 v Bratislave na Chorvátskej ulici č. 5 do Ústavu na výkon väzby bezdôvodne nenastúpil do výkonu trestu odňatia slobody, zdržiaval sa v mieste trvalého bydliska, na čo na základe príkazu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0T 71/2012 zo dňa 16.05.2012 na dodanie do výkonu trestu bol dňa 26.05.2012 v čase o 09,45 hod., v Bratislave na Kopčianskej ulici obmedzený príslušníkmi PZ na osobnej slobode a dňa 26.05.2012 o 12.47 hod. bol dodaný do výkonu trestu.

Podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Tr. zákona bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona bol obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný. Odvolanie obžalovaného nebolo jeho písomným podaním bližšie odôvodnené.

Na verejnom zasadnutí obhajca obžalovaného predložil súdu trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava I zo dňa 29.05.2013 sp. zn. 6T 39/2013 a vzhľadom na uvedené rozhodnutie navrhol odvolaciemu súdu uložiť obžalovanému súhrnný trest, prípadne upustiť od jeho uloženia. Vzhľadom na skutok, ktorý je predmetom tohto konania sa podľa neho javí upustenie od uloženia súhrnného trestu ako vhodnejšie opatrenie.

Obžalovaný zotrval na podanom odvolaní a priklonil sa k návrhom svojho obhajcu.

Zástupkyňa krajského prokurátora navrhla s prihliadnutím na oboznámený trestný rozkaz, zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložiť obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody.

Krajský súd v Bratislave, na podklade riadne a včas podaného odvolania obžalovaného, v intenciách § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal napadnutý rozsudok.

Vzhľadom na obsah uvedeného ustanovenia odvolací súd na základe revízneho princípu, ktorého rozsah je determinovaný práve týmto ustanovením, preskúmal nielen výrok o treste, ale preskúmal aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo tomuto napadnutému výroku a tiež prihliadol aj na chyby, ktoré síce odvolaním vytýkané neboli, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali podanie mimoriadneho opravného prostriedku t.j. dovolania (§ 371 ods. 1 Tr. por.), pričom zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní potupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

V prejednávanej trestnej veci na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.11.2012 obžalovaný postupom podľa § 257 ods. 1 Tr. poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku a zároveň na všetky otázky položené podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku odpovedal „áno“ a následne správne súd prvého stupňa uznesením rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma a v súlade s ustanovením § 257 ods. 7 Tr. por. rozhodol, že v rozsahu priznania sa obžalovaného nebude vykonané dokazovanie.

Správne preto postupoval okresný súd, keď obžalovaného Y. L. uznal za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, nakoľko bolo preukázané, že došlo k naplneniu obligatórnych znakov skutkovej podstaty uvedeného prečinu.

Je potrebné uviesť, že odvolací súd sa skutkovými zisteniami nezaoberal, pretože rozhodnutie o prijatí vyhlásenia obžalovaného, že je vinný, nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť a preto ho nemožno meniť ani v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

V súlade s ustanovením § 307 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak, rozsudok môže odvolaním napadnúť obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe.

S poukazom na vyhlásenie obžalovaného Y. L. o priznaní viny na hlavnom pojednávaní, zákonne a vecne správne okresný súd rozhodol o vykonaní dôkazov súvisiacich s výrokom o treste.

Súd prvého stupňa nepochybil ani pri úvahách súvisiacich s výrokom o treste a prihliadol na zásady ukladania trestov (§ 34 Tr. zákona).

U obžalovaného správne ustálil jednu poľahčujúcu okolnosť v súlade s ustanovením § 36 písm. l/ Tr. zákona, jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Tr. zákona a uvedenú situáciu správne vyhodnotil ako vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Krajský súd zhodne ako súd prvého stupňa zistil, že obžalovaný Y. L. bol pred spáchaním skutku opakovane odsúdený pre rôznorodú trestnú činnosť, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 25.03.2012 sp. zn. OT 71/2012 pre prečin krádeže na trest odňatia slobody vo výmere sedem mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Práve výkon trestu uloženého v tomto konaní obžalovaný nerešpektoval.

V priebehu odvolacieho konania bol krajskému súdu predložený trestný rozkaz vydaný Okresným súdom Bratislava I dňa 29.05.2013 pod sp. zn. 6T 39/2013, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere jeden rok so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Skutku sa obžalovaný Y. L. dopustil dňa 07.04.2013.

Z vyššie uvedených údajov je zrejmé, že skutku, ktorý je predmetom odvolacieho konania sa obžalovaný dopustil skôr, ako bol súdom prvého stupňa - Okresným súdom Bratislava I v konaní pod sp. zn. 6T 39/2013 vydaný už spomenutý trestný rozkaz zo dňa 29.05.2013. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 11.06.2013. Preto boli v súlade s ustanovením § 42 ods. 1 Tr. zákona splnené podmienky pre uloženie súhrnného trestu.

Ide pritom o novú skutočnosť, ktorá v čase vydania napadnutého rozsudku neexistovala, zároveň ide o skutočnosť, ktorá má zásadný dopad na úvahy súdu o treste a jeho výmere.

Uvedeným trestným rozkazom bol obžalovanému Y. L. za prečin krádeže podľa § 212 ods.1, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere jeden rok. Pri súbehu prečinov podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona a podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, ktorý v posudzovanom prípade nastal, je prísnejšie postihnutelným prečin krádeže, pri ktorom je možné ukladať trest v rozpätí od šesť mesiacov do troch rokov. Trest vo výmere jeden rok so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia považuje odvolací súd za dostatočný aj s prihliadnutím na situáciu, že takto uložený trest postihuje súbeh dvoch trestných činov, spáchaných dvomi skutkami, teda ide fakticky o trest súhrnný.

Zvolená výmera trestu dostatočne zohľadňuje okolnosti na strane obžalovaného, jeho doterajší život i predchádzajúce odsúdenia, súčasne tiež okolnosti prípadu, postoj obžalovaného k spáchanému skutku, jeho priznanie a fakt, že ide o trestné činy menšej závažnosti.

Nakoľko odvolací súd zistil po doplnení dokazovania dôvod na zmenu prvostupňového rozsudku v časti výroku o treste, postupoval v súlade s ustanovením § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. poriadku a po zrušení uvedeného výroku rozhodol sám vo veci rešpektujúc ustanovenie § 322 ods. 3 Tr. poriadku.

V súlade s ustanovením § 44 Tr. zákona krajský súd upustil od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k rozhodnutiu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 6T 39/2013, nakoľko trest uložený týmto rozhodnutím považuje za dostatočný a nepovažuje za nevyhnutné pre nápravu páchatel'a navyšovanie pôvodnej uloženej výmery trestu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.